

HEBREW A1 – HIGHER LEVEL – PAPER 1
HÉBREU A1 – NIVEAU SUPÉRIEUR – ÉPREUVE 1
HEBREO A1 – NIVEL SUPERIOR – PRUEBA 1

Monday 10 May 2004 (afternoon)

Lundi 10 mai 2004 (après-midi)

Lunes 10 de mayo de 2004 (tarde)

2 hours / 2 heures / 2 horas

INSTRUCTIONS TO CANDIDATES

- Do not open this examination paper until instructed to do so.
- Write a commentary on one passage only.

INSTRUCTIONS DESTINÉES AUX CANDIDATS

- N'ouvrez pas cette épreuve avant d'y être autorisé(e).
- Rédigez un commentaire sur un seul des passages.

INSTRUCCIONES PARA LOS ALUMNOS

- No abra esta prueba hasta que se lo autoricen.
- Escriba un comentario sobre un solo fragmento.

נתחו אחד מן הטקסטים הבאים:

- 1(a) ביום שישי, כאשר נכנסתי לחנות בפינת הרחוב לקנות עיתונים של שבת, עמדה שם אישה גבוהה בשמלה לבנה ועישנה. לידה עמד כלב קטן, וראיתי אותה מרכינה ראשה על הכלב, ואז שמעו קול ניחר של צעקה: השתגעתי, את מכבה סיגריות על הרצפה? - איך את מעשנת? חזרה הצעקה. האישה הזדקפה לאט ויישרה את צווארון השימלה הלבן שלה. אני מבקשת סליחה, אמרה.
5. מה סליחה, חזרה הצעקה, מה סליחה? את מכבה סיגריות על הרצפה? רוק בצורת קצף קמחי פיעפעע על שפתייה של הבחורה והיא הוציאה את לשונה וניגבה אותו בלשונה... הכלב הרפה מרגליה של האישה. הוא ייבב פתאום. אני יכולה לקבל כיסא? אמרה האישה.
10. שורפת לי ת'רגלים ומבקשת כיסא, צעקה הבחורה, הגברות האלה יש להם חוצפה - הכלב ייבב יותר מהר, יותר יבש. אני יכולה לקבל כיסא? לחשה האישה. פניה קיבלו גוון של נייר עטיפה. - יש לך טלפון? לחשה. מוכר העיתונים לא שמע. אולי יש לך טלפון, לחשה.
15. הכלב נותר עליה, לופת אותה בחמת יאושו בפיו ובטלפיו. הוא עשה סיבוב חזק, סיבוב-בורג, התרחק ועמד על שתי רגליו האחוריות, קרסוליו הרזים סמורים. האישה פלטה אנחה רפה של כאב. היא התנדדה מעט קדימה ומעט אחורנית, ראשה נטוי על כתפה האחת. אחר-כך נפלה על הכיסא, נפילה כבדה, כאילו נפלה על הרצפה. נדמה לי שצריך להזמין אמבולנס, אמר מישהו.
20. אמבולנס? צווחה הבחורה, שורפת לי ת'רגלים וצריכה אמבולנס, מ'שהם מרשים לעצמם, צעקה. הכלב עמד על רגליו האחוריות, זקוף. בטנו השמיעה רעש מוזר. כאשר הגיע האמבולנס, האישה כבר בקושי נשמה. הרופאים סירבו להעלות את הכלב על האמבולנס. הוא עשה שוב סיבוב חזק, סובוב-בורג, כשהוא נתלה על הדלת האחורית שעוד היתה פעורה. אחר-כך ראיתי אותו רץ בין המכוניות, כחיית פרא, מייבב בלי הפוגה.
25. בערב הלכתי לאיכילוב, כיוון שבית-החולים לא היה בתורנות, החצר היתה כמעט ריקה. בחוץ רבץ הכלב, שורט את עצמו. כשראה אותי סובב את ראשו ונעץ בי מבט. עיניו היו אדומות כשני דובדבנים אדומים. במשרד בית החולים איש לא ידע. אמרתי שבצהריים הביאו אישה עם כלב. שום כלב, אמרה הפקידה. אמרתי שהוא עוד בחוץ, הכלב. איזה כלב? אמרה הפקידה.
30. הרופא שישב ליד הניירת הניע את כתפיו. את, זאת מחנות העיתונים, אמר. הוא נראה מאוד עייף. הוא אמר שאין כתובת. הם חיפשו בארנק. שום כתובת לא היתה. הוא שאל אם הייתי רוצה לזהות את הגופה. שאלתי מתי מתה.
35. אוה, אמר, היא הגיעה מתה. הוא הביט בי רגע במבט קבוע, חסר-מבע. - שום כלב לא היה. הוא שוב הביט בי באותו מבט זגוגיתי חסר-מבע. - הבגדים שלה אפשר לקבל בחדר המתים, אמר. אמרתי שלבשה שמלה לבנה. יכול להיות, אמר, לא ראיתי שימלה לבנה. כן, היא קנתה עיתונים, אמרתי, היא לבשה שימלה לבנה.
40. אולי, אמר הרופא, לא היו שום עיתונים. הוא הריס ראשו ושוב הביט בי. הוא אמר שלא ראה שום שימלה לבנה. חידך סתמי תעה על פניו. הוא שאל אם זה משנה שלבשה שימלה לבנה. - על כל פנים צריך שמישהו יזהה את הגופה, אמר. הפקידה אמרה שיש כלב.
45. הרופא נעץ מבטו עכשיו בה. הוא אמר שהוא לא יודע אם תופס זיהוי של כלב. בעצם למה לא? אמרה הפקידה? כן, אמר הרופא, אבל חוץ מזה הכלב לא יכול לטפל בענייני הקבורה. הכלב נותר נתירה פראית, כאילו ירו בו. הוא קפץ על הרופא. אוה, לא, אמר הרופא. הכלב לא הרפה. אחר-כך הלך בשקט אחרי הרופא ולא ראיתי כשנכנס לחדר המתים. ראיתי רק כשיצא. הוא צעד לאט, מחכך גבו בקיר. מגרונו במקום רוק ניגרו טיפות דם. אחר-כך נצמד לכיסא שעמד בפרוזדור, גבו מעוקל, כאילו נדבק לכיסא. הוא גירד ברגל אחת את שתי עיניו והשמיע קול מוזר...
- 50.

- 1(b) אָנִי כְּשֶׁדָּה
הַמְּחַכָּה.
כְּדוֹר הָאָרֶץ
מִתְגַּלְגֵּל בְּשִׁרְשֵׁי
וּנְקִיקֵי לְבָהּ .5
מִתְפּוֹצְצִים בְּתִשְׁתִּית הַכְּדוֹר.
אָנִי, כְּשֶׁדָּה הַמְּחַכָּה.
בְּבִשְׂרֵי רוּחֵשִׁים דְּרָדְרִים
וְעַץ זֵית אֶחָד שְׁמֵן-דִּוְרוֹת
מִתְפַּטֵּם מִמֶּנִּי. 10
בְּשׁוּלֵי הַדָּגוֹ חֵיוֹת קִטְנוֹת
אוֹרְבוֹת לְקֶצֶי
וְאָנִי כְּשֶׁדָּה הַמְּחַכָּה.
סִימְנֵי דָלִים מְאֹד
מָה הֵם לְעֵמֶת נְהוֹרוֹת הַלְבָּהּ .15
וּמְרַבְּצֵי הַזְּמַנִּים
שׁוֹכְבִים זֶה עַל זֶה כְּחֵיוֹת-עֵנֶק אֶפְלוֹת,
מִתְגַּלְגֵּלִים מִתְחַתִּי בְּמַחְלוֹת.
סִימְנֵי כְּמוֹשִׁים וְדָלִים
וְיֵשׁ כָּל כֶּף הַרְבֵּה דְבָרִים .20
שְׁשֶׁדָּה יְכוּלָה לְחַכּוֹת לָהֶם
כְּשִׁחֵיוֹת קִטְנוֹת וּמְזִיקִים
מְחַכִּים בְּשׁוּלֵיהָ.

[רחל חלפי / כְּשֶׁדָּה הַמְּחַכָּה]